

Sygn. akt IC 401/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SO Dorota Krawczyk

Protokolant: stażysta Anna Frankowska

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2018 w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu jawnym

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko J. R.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

1. uznaje za bezskuteczną w stosunku do K. P. umowę darowizny nieruchomości rolnej położonej w miejscowości T. Majoracki, gmina T., powiat (...) Wschodni składającej się z działek o numerach (...) o łącznej powierzchni 5,5176 ha, dla której Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...), wchodzącej w skład gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 55³ kodeksu cywilnego w skład którego to gospodarstwa rolnego wchodzi inwentarz oraz pojazdy i urządzenia w tym między innymi:

- ciągnik rolniczy (...) 130 (...), nr rej. (...), nr VIN (...), rok produkcji 2013,

- (...), rok produkcji 2000

- kombajn zbożowy D.-Fach 54-85, rok produkcji 2009,

zawartą w formie aktu notarialnego w dniu 06.03.2017 roku przed notariuszem A. G. w Kancelarii Notarialnej w Tuszynie Repertorium A Nr 881/2017 między pozwaną J. R. a mężem A. R., która to bezskuteczność służy ochronie wiarygodności powoda K. P. wobec dłużnika A. R. obejmującej kwoty: 138.581,26 zł (sto trzydzieści osiem tysięcy pięćset osiemdziesiąt jeden 26/100 złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 lipca 2017 roku do dnia zapłaty z tytułu umowy sprzedaży z dnia 13.12.2017 roku potwierdzonej fakturą VAT nr F (...) z dnia 13.12.2017 roku i objęte uznaniem długu z dnia 20 kwietnia 2017 roku wraz z kosztami postępowania zabezpieczającego prowadzonego na podstawie nieprawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego przez Sąd Okręgowy w Białymstoku z dnia 08.09.2017 roku sygn. akt VII GNc 415/17 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczytnie M. K. pod sygn. akt Km 2900/17;

2. zasądza od pozwanej J. R. na rzecz powoda K. P. kwotę 11.285,00 zł (jedenaście tysięcy dwieście osiemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Dorota Krawczyk

Sygn. akt I C 401/18

UZASADNIENIE

Powód w dniu 22.03.2018 roku wniósł pozew przeciwko J. R. o uznanie za bezskuteczną, w stosunku do powoda, umowy darowizny z dnia 06.03.2017 roku, na mocy której dłużnik A. R. przeniósł na rzecz pozwanej prawo własności nieruchomości rolnej położonej w miejscowości T. Majoracki, gmina T., powiat (...) Wschodni składającej się z działek o numerach (...) o łącznej powierzchni 5,5176 ha, dla której Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...), ciągnika rolniczego (...) 130 (...), nr VIN (...), rok produkcji 2013, samochodu osobowego M. V. (...), rok produkcji 2000, kombajny zbożowego D.-Fach 54-85, rok produkcji 2009.

Pozwana w odpowiedzi na pozew z dnia 09.07.2018 roku (k. 74-81) wносиła o oddalenie powództwa.

Podniosła podnosi, że według jej wiedzy powołana w pozwie wierzytelność, której ochrony domaga się powód, jest sporna i została zakwestionowana przez A. R.. Spór co do istnienia i wysokości tej wierzytelności toczy się obecnie pomiędzy powodem i A. R. przed Sądem Okręgowym w Białymstoku VII Wydziałem Gospodarczym pod sygnaturą VII GNc 415/17. Wnosząc zarzuty od nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 8 września 2017 r. w sprawie VII GNc 415/17 A. R. zakwestionował istnienie długu, o którym mowa w jego oświadczeniu z dnia 20 kwietnia 2017 r. zaś powód nie przedstawił żadnych przekonujących dowodów na istnienie długu.

Niezależnie od powyższego pozwanej jest wiadomo, że dostarczone A. R. warchlaki były nieprawidłowej jakości.

treść załączonego do pozwu oświadczenia, podpisanego przez A. R. w dniu 20 kwietnia 2017 r.

W treści oświadczenia zawarto stwierdzenie, iż A. R. potwierdza nabycie i odbiór towarów oraz nie zgłasza zastrzeżeń co do jakości i ilości odebranego towaru. Należy jednak podkreślić, że to nie A. R. był autorem dokumentu. Dokument ten został przygotowany i wydrukowany przez powoda. Oświadczenie o odbiorze towarów i braku uwag co do ich jakości stanowi wydrukowaną część dokumentu i podpisujący nie miał żadnego wpływu na jego treść, gdy otrzymał dokument do podpisania. A. R. pomimo wskazanych powyżej wad dostarczonych warchlaków podpisał podsunęte mu oświadczenie, gdyż liczył, że niezgłoszenie w tym czasie niezadowalającego stanu zdrowia zwierząt przyczyni się do polubownego załatwienia sporu z powodem.

Szczegółowego wyjaśnienia wymaga również podniesiona w pozwie kwestia odszkodowania, uzyskanego przez powoda od Towarzystwa (...) S.A., wypłaconego powodowi w związku z brakiem zapłaty należności objętej fakturami nr (...) z dnia 30 sierpnia 2016 r., (...) z dnia 19 października 2016 r. oraz (...) z dnia 13 grudnia 2016 r.

Podniosła, że A. R. zapłacił powodowi w dniu 13 czerwca 2017 r. kwotę 5.000 zł, zaś w dniu 10 lipca 2017 r. zapłacił powodowi kwotę 10.000 zł.

Pełnomocnik powoda popierał powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana jest małżonką A. R..

(okoliczność przyznana, odpis skrócony aktu małżeństwa k. 117)

A. R. od 15.05.1999 r. do 06.03.2017 roku, data skreślenia z REGON - 2.10.2017 r. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą - Gospodarstwo Rolne pod adresem T. ul. (...), (...)-(...) T.. Pod wskazanym adresem mieszkał razem z żoną J. R.. Z pozwaną prowadzili i prowadzą wspólne gospodarstwo domowe. Pozwana od dnia 06.03.2017 roku - data wpisu do REGON - 2.10.2017r. pod w/w adresem prowadzi Gospodarstwo Rolne na własny rachunek.

Powód współpracował z A. R. w latach 2015-2016. A. R. kupował warchlaki od powoda. Pozwana J. R. była tą osobą która dzwoniła do śwaidak - przedstawiciela handlowego powoda i ustalała termin dostaw warchlaków. Przy

transakcjach była pozwana. A. R. nie składał reklamacji, wybierali towar z najwyższej półki, nie było skarg ani nieprawidłowości.

Firma ubezpieczeniowa nie wypłaciła wszystkich należności z faktur ponieważ do takiej kwoty powód miał ubezpieczone. Kwota objęta nakazem zapłaty to kwota nie objęta ubezpieczeniem. W rozmowie ze świadkiem państwo R. deklarowali chęć spłaty, podawali terminy spłat i cały czas oszukiwali, deklarowali, że spłacą dług tucznim od innego sprzedawcy kiedy go sprzedadzą. W pewnym momencie państwo R. stwierdzili, że oni nie boją się Sądu i komorników i sprawa może iść do Sądu.

(dowód: wydruki z rejestru REGON k. 53, k. 54, dowód z zeznań świadka Świadek R. B. k. 122-123 minuty 00;06;36-00;20;06)

Powód K. P. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą P.H. (...)

(dowód: wydruk z (...) k. 55-56)

Dłużnik A. R. dokonał zakupu towaru u powoda K. P. warchlaków na łączną kwotę 458.581,26 zł na potrzeby prowadzonego gospodarstwa rolnego na podstawie faktury nr (...) z dnia 30.08.2016 roku, nr (...) z dnia **19.10.2016** roku i będącej przedmiotem roszczenia sądowego faktury nr (...) z dnia **13.12.2016 roku**. Dłużnik A. R. dokonał zapłaty jedynie kwoty 95.000,00 zł. Następnie dnia **20 kwietnia 2017 r.** dłużnik A. R. uznał dług wobec powoda w formie pisemnej. W związku z opóźnieniem dłużnika z zapłatą pozostałych należności powód wystąpił do swojego Ubezpieczyciela z wnioskiem o wypłatę odszkodowania wynikającego z 3 faktur. Ubezpieczyciel wypłacił powodowi kwotę 225.000,00 zł obejmującą część wszystkich 3 faktur, z czego zwrot ubezpieczonej części faktury F (...) wyniósł tylko 51.112,01 zł. Wobec tego powód wystąpił na drogę postępowania sądowego o różnicę w kwocie 138.581,26 zł.

Powód po wystąpieniu na drogę postępowania sądowego o powyższą należność, uzyskał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Białymstoku VII Wydziału Gospodarczego z **08.09.2017 roku** sygn. akt. VII GNC 415/17 zobowiązujący dłużnika do zapłaty należności głównej w kwocie 138.581,26 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.07.2017 r. do dnia zapłaty oraz do zwrotu przez dłużnika kwoty 5.350 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na dzień 26.02.2018 roku (dzień dokonania opłaty od pozwu) odsetki ustawowe za opóźnienie wyniosły kwotę 6325,38zł.

Dłużnik od w/w nakazu zapłaty złożył zarzuty, które zostały odrzucone przez Sąd postanowieniem z dnia 19 lipca 2018 roku.

(dowód: faktury k. 18-20 , nakaz zapłaty k. 21 , postanowienie k. 119, oświadczenie o uznaniu długu k. 58, przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 59-61, wyliczenie przez kalkulator odsetek k. 57, rozliczenie szkody k. 120)

A. R. zapłacił powodowi w dniu 13 czerwca 2017 r. kwotę 5.000 zł, zaś w dniu 10 lipca 2017 r. zapłacił powodowi kwotę 10.000 zł.

(potwierdzenie wpłat k. 82)

Pozwana J. R. zawarła z mężem A. R. w formie aktu notarialnego w dniu **06.03.2017 roku** przed notariuszem A. G. w Kancelarii Notarialnej w Tuszynie Repertorium A Nr 881/2017 umowę darowizny, na podstawie której dłużnik A. R. darował swojej żonie – pozwanej J. R. nieruchomości rolną położoną w miejscowości T. Majoracki, gmina T., powiat (...) Wschodni składającą się z działek o numerach (...) o łącznej powierzchni 5,5176 ha, dla której Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...), wchodzącą w skład gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 55³ kodeksu cywilnego w skład którego to gospodarstwa rolnego wchodzi inwentarz oraz pojazdy i urządzenia w tym między innymi:

- ciągnik rolniczy (...) 130 (...), nr rej. (...), nr VIN (...), rok produkcji 2013,

- (...), rok produkcji 2000

- kombajn zbożowy D.-Fach 54-85, rok produkcji 2009, a pozwana darowiznę przyjęła.

Pozwana jest właścicielem w/w nieruchomości.

(dowód: umowa darowizny- odpis aktu notarialnego k.126-129, wydruk treści księgi wieczystej k. 40-52, odpis zupełny księgi wieczystej k. 83-92)

Powód następnie złożył w dniu 29.12.2017 r. do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczytnie wniosek o wszczęcie postępowania zabezpieczającego. W dniu 2.01.2018 r. powód uiścił na rzecz Komornika opłatę stosunkową oraz zaliczkę na poczet prowadzenia postępowania zabezpieczającego zgodnie z wezwaniem komornika z dnia 29.12.2017 r. Postępowanie zabezpieczające, sygn. akt. Km 2900/17 prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczytnie M. K. wykazało, że dłużnik swój majątek w postaci nieruchomości rolnej zabudowanej umową darowizny przekazał swojej żonie— pozwanej J. R.. Zgodnie z pismem Komornika dłużnik A. R. od dnia 06.03.2017 r. nie prowadzi gospodarstwa rolnego, w związku z przekazaniem całego majątku żonie J. R.. Obecnie A. R. jest na utrzymaniu żony. W toku postępowania zabezpieczającego ustalono, że dłużnik nigdzie nie pracuje, jest bezrobotny. Egzekucja z rachunków bankowych okazała się bezskuteczna ze względu na brak środków na koncie. Dłużnik nie posiada również żadnych wierzytelności.

Pismem z dnia 05.09.2018 roku komornik poinformował powoda, że nie ustalono majątku dłużnika umożliwiającego zabezpieczenie roszczeń pieniężnych powoda wynikających z nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Białymstoku VII Wydziału Gospodarczego z 08.09.2017 roku sygn. akt. VII GNc 415/17.

(dowód: wniosek o wszczęcie postępowania zabezpieczającego z dnia 26.12.2017 roku k.22-23, wezwanie komornika z dnia 29.12.2017 roku k.24, dowód dokonania opłaty 3095,39zł k.25, pisma komornika z dnia 5.01.2018r., 16.02.2018r., 1.03.2018 r. k.26-28, zawiadomienie o zbiegu egzekucji k. 29-30, k.33-34, zajęcia rachunków bankowych i wierzytelności k.3131-32, k. 35, dokumenty znajdujące się w aktach sprawy KM 2900/17 : wniosek k. 1-2, tytuł zabezpieczenia k. 3, zawiadomienie k. 7, zajęcia rachunków bankowych i wierzytelności k. 13-17, pismo komornika k. 18, pismo komornika k. 121)

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny materiału dowodowego:

Sąd postanowił oddalić wniosek pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego na okoliczność wartości rynkowej nieruchomości położonej w T., dla której Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) według stanu i cen na dzień 6 marca 2017r., przy czym ustaleniu powinna podlegać wartość czynna nieruchomości (wartość nieruchomości mogącej być przedmiotem egzekucji, ustalona po odjęciu od wartości rynkowej nieruchomości wartości hipotek obciążających nieruchomość), bowiem jest nieprzydatny do rozpoznania sprawy i zmierzał jedynie do przewlekłości postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne Sąd uwzględnił w całości.

W art. 527-534 k.c. uregulowana jest ochrona wierzycieli w razie niewypłacalności dłużnika zwana również skargą paulińską. Celem tej instytucji jest ochrona interesów wierzyciela na wypadek nieuczciwego postępowania dłużnika, który z pokrzywdzeniem wierzyciela wyzbywa się składników swojego majątku na rzecz osób trzecich i w ten sposób stwarza lub pogłębia stan swojej niewypłacalności.

W myśl art. 527 k.c.

§ 1. Gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik

działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

§ 2. Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności.

§ 3. Jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Zgodnie z treścią art. 527 k.c. wierzyciel może dochodzić uznania czynności prawnej za bezskuteczną w stosunku do niego, przy spełnieniu przesłanek: pokrzywdzenia wierzyciela, jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, działania dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, wiedzy lub możliwości - przy zachowaniu należytej staranności - dowiedzenia się o tym przez osobę trzecią.

Ciężar udowodnienia w/w przesłanek odpowiedzialności spoczywa na powodzie zgodnie z art. 6 k.c. W ocenie Sądu powód udowodnił wszystkie przesłanki tej odpowiedzialności, co czyniło tą skargę za uzasadnioną i skutkowało uwzględnieniem powództwa.

Bezspornym jest istnienie wierzytelności pieniężnej powoda i odpowiadającego jej długu A. R.. Wierzytelność podlegająca ochronie jest skonkretyzowana. Dłużnik A. R. miał pełną świadomość istnienia swojego długu, wynika on z faktur, z zeznań świadka i oświadczenia A. R. o uznaniu długu. Zobowiązania wobec powoda powstały przed dokonaniem spornej darowizny.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego, z dokumentacji zawartej w aktach komorniczych wynika, A. R. od kilku lat nie spłaca swoich długów, które są co najmniej rzędu setek tysięcy złotych.

Wierzytelności powoda zostały wykazane fakturami, uznaniem długu a także stwierdzone nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Białymstoku VII Wydziału Gospodarczego z 08.09.2017 roku sygn. akt. VII GNc 415/17, na podstawie którego toczy się przed komornikiem postępowanie zabezpieczające.

Tak więc w chwili dokonywania darowizny na rzecz pozwanej A. R. miał pełną świadomość istnienia długu i jego wysokości. Dłużnik A. R. działał w złej wierze przenosząc na pozwaną własność nieruchomości rolnej położonej w miejscowości T. Majoracki, gmina T., powiat (...) Wschodni składającej się z działek o numerach (...) o łącznej powierzchni 5,5176 ha, dla której Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...), wchodzącej w skład gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 55³ kodeksu cywilnego w skład którego to gospodarstwa rolnego wchodzi inwentarz oraz pojazdy i urządzenia w tym między innymi:

- ciągnik rolniczy (...) 130 (...), nr rej. (...), nr VIN (...), rok produkcji 2013,

- (...), rok produkcji 2000

- kombajn zbożowy D.-Fach 54-85, rok produkcji 2009, gdyż jego celem było takie przesunięcie majątkowe, które uniemożliwiłoby zaspokojenie wierzytelności powoda.

Przeciwko dłużnikowi A. R. toczy się kilka postępowań egzekucyjnych, pomimo prowadzenia postępowania zabezpieczającego nie został zabezpieczony żaden majątek dłużnika w celu zaspokojenia wierzytelności powoda.

Zaskarżona czynność dłużnika w postaci darowizny nieruchomości rolnej, wchodzącej w skład gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 55³ kodeksu cywilnego w skład którego to gospodarstwa rolnego wchodzi inwentarz oraz pojazdy i urządzenia na rzecz pozwanej niewątpliwie została dokonana z pokrzywdzeniem wierzyciela. Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzyciela, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był poprzednio. W orzecznictwie sformułowano ogólnie tezę,

iż pokrzywdzenie wierzycieli powstaje na skutek takiego stanu faktycznego majątku dłużnika, który powoduje niemożność, utrudnienie lub odwleczenie zaspokojenia wierzyciela (por. wyrok SN z dnia 28 listopada 2001 r. IV CKN 525/00 lex nr 53110). Na skutek zaskarżonej czynności nastąpiło zmniejszenie majątku dłużnika, gdyż ubyły z niego wartościowe składniki. Bezsparnie dokonanie zaskarżonej czynności w postaci umowy darowizny nieruchomości z gospodarstwem rolnym powiększyło niewypłacalność dłużnika A. R. w momencie jej zaskarżenia. Między niewypłacalnością dłużnika, a podjęciem przez niego czynności prawnych zachodził związek przyczynowy. Dłużnik A. R. działał niewątpliwie z pełną świadomością pokrzywdzenia wierzyciela - powoda w sprawie, był świadomy istnienia swojego zobowiązania względem powoda. Skoro dłużnik nie był w stanie spłacić swojego zobowiązania to jego działanie w postaci opisanej darowizny należy tak oceniać, gdyż czynność w postaci darowizny miała na celu wprowadzenie cennych składników z majątku dłużnika.

Należy podzielić pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku - V Wydział Cywilny z 2013-07-18, w sprawie sygn.akt V ACa 359/13 (O.: (...)) zgodnie z którym w ramach stosowania art. 527 § 1 KC wystarczające jest, by dłużnik przewidywał pokrzywdzenie wierzyciela w granicach ewentualności - świadomość dłużnika nie jest tutaj wymagana.

Zgodnie z art. 529 k.c. jeżeli w chwili darowizny dłużnik był niewypłacalny domniemywa się, iż działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. To samo dotyczy wypadku, gdy dłużnik stał się niewypłacalny wskutek dokonania darowizny. Chwilą darowizny była chwila zawarcia umowy darowizny. Pozwana nie obaliła tego domniemania poprzez wykazanie, iż dłużnik w chwili dokonania darowizny nie zdawał sobie sprawy, że działał z pokrzywdzeniem wierzycieli.

Pozwana J. R. będąc żoną dłużnika nieodpłatnie uzyskała korzyść majątkową w postaci nieruchomości wchodzącej w skład gospodarstwa rolnego wraz z inwentarzem i, pojazdami i urządzeniami, co wiązało się z uszczupleniem majątku dłużnika. Jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Pozwana jest żoną dłużnika A. R..

W myśl art. 528 k.c. jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

W niniejszej sprawie stosunek bliskości wynika z łączących więzów powinowactwa, również okoliczności sprawy wskazują, iż między pozwaną a dłużnikiem jest stosunek bliskości. Pozwana uczestniczyła w transakcjach dłużnika, a obecnie ona przejęła działalność dłużnika. Wskazuje na to charakter dokonanej czynności - darowizny całego majątku dłużnika - nieruchomości o dużej wartości, gospodarstwa rolnego, pojazdów, sprzętu. Zasady doświadczenia życiowego i logiki wskazują, że pozwana wiedziała lub przy zachowaniu odpowiedniej staranności mogła wiedzieć, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia powoda. Z zeznań świadka wynika, że pozwana wiedziała o długach męża.

Zgodnie z **art. 533 k.c.** osoba trzecia, która uzyskała korzyść majątkową wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli, może zwolnić się od zadośćuczynienia roszczeniu wierzyciela żądającego uznania czynności za bezskuteczną, jeżeli zaspokoi tego wierzyciela albo wskaże mu wystarczające do jego zaspokojenia mienie dłużnika.

Pozwana nie zaspokoiła powoda, ani nie wskazała majątku z którego może się zaspokoić. Pozwana w żaden sposób nie udowodniła, że dłużnik ma majątek, z którego powód może się zaspokoić.

Zdaniem Sądu fakt, że nieruchomość obciążona jest hipoteką nie ma żadnego znaczenia, dlatego oddalił wniosek pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy na okoliczność wartości nieruchomości po odjęciu

wartości hipotek, zmierzał on jedynie do przedłużenia postępowania. Poza tym sporną umową darowizny objęta była nie tylko nieruchomości, ale inne mienie dużej wartości.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zatem z procesowego punktu widzenia ciężar udowodnienia faktów wskazanych w art. art. 533 k.c. spoczywał na pozwanej. W przedmiotowej sprawie pozwana nie wykazała aktywności w tym zakresie. Podkreślić należy, że dowodzenie własnych twierdzeń nie jest obowiązkiem strony (ani materialnoprawnym, ani procesowym), a tylko spoczywającym na niej ciężarem procesowym. Nie istnieje zatem żadna możliwość egzekwowania od strony aktywności w sferze dowodowej. Sąd nie może nakazać stronie czy zobowiązać ją do przeprowadzenia dowodu. Tylko od woli strony zależy, jakie dowody Sąd będzie prowadził. Przeciwnie stronie natomiast – jak wynika z art. 6 k.c. - skierują się ujemne następstwa jej pasywnej postawy. Fakty nieudowodnione zostaną pominięte i nie wywołają skutków prawnych z nimi związanych, co ostatecznie może oznaczać przegranie procesu.

Sąd Okręgowy rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z dnia 12 maja 2011 r., w sprawie III CZP 15/11, (OSNC 2012/1/1), stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wyrażone w wyroku z dnia 6 czerwca 2013 roku w sprawie sygn.akt I ACa 821/12, zgodnie z którymi ochronny cel skargi pauliańskiej przemawia za tym, aby dopuścić tę skargę także wówczas, gdy nieożalane wobec wierzyciela rozporządzenie majątkowe podejmowane było nie tylko przez małżonków mających status dłużników w rozumieniu art. 527 k.c., ale przynajmniej z udziałem jednego takiego dłużnika. Sam udział małżonka niebędącego dłużnikiem wierzyciela w czynności prawnej noszącej cechy czynności fraudacyjnej jest wystarczającą okolicznością przemawiającą za możliwością uznania całej czynności prawnej za bezskuteczną wobec wierzyciela (art. 532 k.c.), a nie tylko za zakwestionowaniem jej skuteczności wobec zadłużonego małżonka.

Pozwana poza głośnymi twierdzeniami co do kwestionowania długu, jego wysokości nie udowodniła w żaden sposób, że dług został spłacony w całości, czy też w ogóle nie istniał.

Dłużnik i pozwana zwodzili powoda ustalając z nim kolejne przesunięcia płatności długu w celu pozbycia się majątku przez dłużnika. Wpłata 15.000zł w czerwcu i lipcu 2017 roku nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną, poza tym nakaz zapłaty jest z 08 września 2017 roku.

Mając powyższe ustalenia i rozważania na uwadze Sąd uwzględnił powództwo i orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.

Pozwana przegrała sprawę w całości, co skutkowało obciążeniem jej kosztami procesu i obowiązkiem zwrotu powodowi kosztów procesu w kwocie 11.285,00zł, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł, opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, opłata od pozwu w kwocie 7668zł.

Sędzia SO Dorota Krawczyk

Z/ odpis doręczyć pozwanej w raz z odpisem wyroku.